

Det er til indledende Behandling, denne Sag foretages; Spørgsmaalet er altsaa om Sagens Behandlingsmaade. Jeg tør maaffee bringe i Erindring de Ytringer, som ved Sagens Forelæggelse fremkom med Hensyn til det Unsiktelige i, at denne Sag fremmedes saaledes, at den kunde være afgjort i Rigsdagen inden næste Maanedes Slutning. Saafernt ikke Noget skulde foreslaae, at denne Sag skal overgaae til Behandling af et Udvalg, vil jeg antage, at det er Thingets Mening, at den umiddelbart skal overgaae til 1ste Behandling (Ja! Ja!). Dette antager jeg saaledes for at være Thingets Mening. I saa Fald troer jeg ikke det vil være nødvendigt, at nogen extraordinair Behandlingsmaade forøvrigt vedtages; thi Sagen kan nu gaae til 1ste Behandling, saasnuart den Sag, som forestaaer, tillader det, og imellem 1ste og 2den Behandling er det altid betænkeligt at indskrænke Fristen.

Den derpaa følgende Sag paa Dagsordenen er Sagen, der angaaer „Udfast til Lov om Borgervæbningen i Kjøbenhavn“. Det er til 2den Behandling, denne Sag foretages. Endringsforslag have tidligere været omdeelte, og jeg har affattet en Afstemningsliste i Sagen, som ligeledes er omdeelt paa de Herrers Bladser. Jeg skal først sætte § 1 under Forhandling. Første Behandling findes i Landsktingstiden den Nr. 197-200 Spalte 3106-3152. De stillede Endringsforslag ere saalydende:

ad § 2.

Forslag af H. P. Hansen:

At det første Punktum i 2den Passus forandres saaledes:

„Naar Staden angribes eller trues med ffendtligt Overfald, underlægges Borgervæbningen Krigsbestyrelsens Befaling, hvilken dog ikke kan iværksættes uden efter kongelig Anordning og derom skeet offentlig Kundgjørelse“ o. s. v. efter Udfastet.

ad § 7.

Forslag af H. P. Hansen:

At i Litr. a „sit 45de Aar“ forandres til „sit 38te Aar“.

I Litr. b „i de sidstnævnte“ forandres til „i en af disse Kategorier“.

„i 22 Aar“ forandres til „i 16 Aar“.

I sidste Punktum „40 Aars Alder“ forandres til „36 Aars Alder“.

ad § 34.

Forslag af H. P. Hansen:

Denne Paragraph udgaaer og forandres saaledes:

„Udgifterne i Anledning af Borgervæbningen udredes af Staten og Kommunen, hver med det Halve“.

Ordføreren (Glensborg): Jeg veed ikke, om det maa være mig tilladt, først at gøre nogle ganske faa almindelige Bemærkninger?

Formanden: Ja, jeg veed ikke, i hvilken Retning disse almindelige Bemærkninger skulde gjøres?

Ordføreren: Det er med Hensyn til, hvorfor Udvalget for Dieblirket har fundet sig foranlediget til at tilbageholde adskillige Endringsforslag, som det maaffee ellers kunde have fundet sig foranlediget til at stille.

Formanden: Jeg veed dog ikke, om en saadan Bemærkning her vilde være ganske paa sit Sted. Naar vi komme til en Paragraph, hvortil det ellers kunde have været Udvalgets Hensigt at stille Endringsforslag, vilde det vel være mere passende, der at angive Grunden til, at Udvalget dog ikke har stillet noget saadant, og det vilde da ogsaa kunne gjælde med Hensyn til alle de følgende Paragrapher. Derfor altsaa Udvalget ikke har havt den Hensigt at stille noget Endringsforslag til § 1, saa ligger denne Bemærkning vist ikke for nu.

Ordføreren: Ja, det var med Hensyn til Udvalgets principale Indstilling, og hvad den kunde give Anledning til.

Formanden: Den principale Indstilling har jeg antaget at maatte falde sammen med Sagens Overgang til 3die Behandling. Men jeg seer ikke rettere, end at der vil være fuldkommen Afgang og Leilighed til at gøre den Bemærkning, den ærede Ordfører ønskede at gjøre, paa det første Sted, hvor Udvalget maatte have tænkt paa at stille Endringsforslag. Dermed vil Sagen jo tillige være afgjort med Hensyn til de andre Steder, hvor Udvalget har havt en lignende Hensigt. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet med Hensyn til § 1.